

Petrus Tomicki episcopus Cracoviensis
regni Poloniae vicacancellarius, Joanni de
Lasko archiepiscopo Gnesnensi, legato
nato, primate.

Reverendissime in Christo pater et domine
maior honoraz. Dominus palatinus Siradien-
sis nepos vestre reverendissime paternitatis cum
hic esset, literas illius mihi reddidit, quibus
commemorans ea, quae scripserim de impensa ope-
ra mea in negotiis domini Miszkowski can-
cellarii eius, qui hic egit, gravare videtur, tan-
quam aliquid à me sinistrè adversus illam
factum. Ego valde doleo meum studium,
quod mihi semper erat, gratificandi vestre re-
verendissime paternitati, aliorum ab illa quam
sit accipi, et non succedere, cum tamen non
memini, si quam rem mihi committere di-
gnata fuisset eamque mihi concedisset, quin
eam non integro et propenso animo exequu-
tus fuissem, et ut potui non effectam red-
didissem.

Quod autem subiunxit in ipsis literis: Vir-
nea mea electa etc: Mi reverendissime domine
non sum nescius quo pacto vestra reveren-
dissima paternitas hanc vineam meam co-
luent, et quam soepe ea cultura mihi in
amantudinem essent. Utcumque est, ego vir-
tute et industria mea fretus, superavi hactenus
adversos

adversos et cuneos et cuniculos, et in posterum Deo bene iuvante superabo. Sed de his haec.

Ego his diebus divina benignitate disponente, ac princeps et reverendissimo domino Joanne episcopo Cracoviensi, in eaque promotione mea, primum capitulum hoc meum mihi quod capit de evocatione sui post curiam vestre reverendissime paternitatis, de qua re plurimi alii tam seculares quam spirituales queruntur, rogo plurimum vestram reverendissimam paternitatem, habere dignetur rationem horum temporum nobis adversissimorum, et curare ut quam minimum homines à nobis offendantur, ne hic finius iurisdictionis nostrae ita nimium tentus, rumpatur aliquando, ut nunc in vicinia pessime agitur.

De aliis quidem in presens non ago, solum praemoneo de his quae impendent. Pro capitulo autem hoc meo rogo, ut vestra paternitas committat eam causam in hac diebusi mea discutiendum, ne quod aliud remedium querere cogamus, quod non libens facerem, libenterque me cum clero meo adversus reverendissimam paternitatem vestram, quam melius si fieri posset, conservarem. Cuius bonae gratiae me commendo, et cupio ut sit incolumis et felix. Datum 1524.